רבי חייא agrees with רבי הייא

– רבי חייא כרבי מאיר סבירא ליה

OVERVIEW

The גמרא גמרא מttempted to refute the initial עדים of עדים from ניש, since פיו is more לחמור than עדים concerning a קרבן (according to the חמור). The גמרא replied that המור ממרא מדים is more עדים that ד"ח agrees with the ruling of עדים that עדים is more פיו than המור המור than עדים is based on a "קרבן. Our עדים will explain that notwithstanding that ה"ח agrees with ה"ח, nevertheless he cannot utilize the עדים of ד"מ to derive that עדים are עדים מחייב מחייב מדים.

מוספות asks:

ואם תאמר אם כן נימא קל וחומר דרבי מאיר –

And if you will say; if this is indeed so (that ליה סבירא ליה כר"מ כר"מ, ^{1} let ר"ה use the קנס of ק"ו to derive the העדאת עדים by העדאת עדים, instead of using the קנס of ק"ו would be learnt this way in regard to deriving a העדאת עדים by העדאת עדים שבועה.

-יביאוהו לידי מיתה לא יביאוהו לידי שבועה הקלה מיתה לא יביאוהו לידי מיתה לא יביאוהו לידי שבועה הקלה can cause him to be put to death, can they not obligate him to swear, since swearing is more lenient than the death penalty?!

מוספות answers:

- אמת מתידין הוא מת שכן על מה שכן על מה למפרך דמה למפרך איכא למפרך דמה למיתה שכן על מה שהן מעידין הוא אחל And one can say; that we can refute this ק"ו, why is that עדים can cause מיתה, because he is being put to death on account of what they are testifying -

 ^{5} מאמר גבי שבועה שעל מה שהוא כופר הוא נשבע כדאמרינן לקמן: ^{5} Can you say so by a שבועה, where he is being sworn on what he is denying (and not on what they are testifying) as the פֿירכא later uses this מרא ק"ו from ל". ^{6}

_

¹ See 'Thinking it over' # 1.

 $^{^2}$ The advantage of this "ק" over the "ק" of ה"ה is that we cannot refute it by saying מה לפיו שכן אינו בהכחשה (as the גמרא later asks on the ק"ר, for in the הומה (ב"מ of ה"ה), for in the עדים directly. If עדים are so strong that they can impose the severe punishment of מיתה, they are certainly sufficiently strong to impose the lesser obligation of שבועה.

³ They צדים are testifying that he committed a capital offence and for that he receives the death penalty.

⁴ The עדים testify that he owes part of the claim (which he has to pay); we want him to swear that he does not owe the rest which he denies and on which the עדים have no opinion. Why should he swear?!

⁵ See thinking it over # 3.

⁶ The מרא attempted to derive עדים by דים from שבועת as follows: מרא מבועה מחייבו ממון מחייבו ממון מחייבו as follows: ומה שבועה מחייב ממון מחייבו שבועה answered that the ע"א סחייב ממון אינו דין שיחייבו שבועה on that

SUMMARY

ר"ח cannot utilize the "ר"מ of העדאת עדים שבועה by העדאת עדים, however we can only derive laws where we are required to listen to the עדים; however we cannot derive the העדאת עדים by העדאת עדים, since they are not testifying concerning the remaining money which he denies and for which we wish him to swear.

THINKING IT OVER

- 1. תוספות asks that since ר"מ agrees with ר"מ he should utilize the חוספות asks that since ר"מ agrees with the הכמים he should still utilize the הכמים he should still utilize the פר"מ (ד"מ המאה הבמים disagree with (the ה"מ of) ה"מ is because they maintain that (concerning a קרבן a person is נאמן ע"ע יותר ממאה (or that we are מתרץ דיבוריה). However by דיני ממונות as in the case of ה"ח הפפר הפריעונים הפפר לייני ממונות שוו also agree to this הוספות הוספות need to say that ה"מ should utilize this ק"ו because he agrees with -1?!
- 2. Why does not חוספות ask that ר"ח should derive his דין from a פיו from a similar to the ידין of ק"ו? It would go as follows: If פיו which is weak for it cannot cause מיתה, nevertheless it can cause a שבועה (on something which he does not testify on), then עדים which are stronger for they can cause מיתה, then certainly they can cause שבועה (just like פיו on something which they do not testify on. חוספות מחשבר would (seemingly) not apply to this ^{9} .
- 3. תוספות states that ר"ח cannot utilize the ה"ח, since אמר בשבועה שעל האמר בשבועה שעל אנשבי, since ממרא הוא נשבע גופר הוא נשבע knew this already, how can the גמרא later attempt to derive a שבועה by העדאת ע"א from שבועת ע"א, we will have the same difficulty there, as תוספות himself mentions?! ^{11}

which he testifies and the defendant denies; however by עדים we want him to swear on what the עדים did not testify to.

⁷ See footnote # 1.

⁸ See אמ"ה and אמ"ה # 190.

⁹ See previous footnote # 8.

¹⁰ See footnote # 5.

¹¹ See מהודרא בתרא למהרש"א.